

Församlingslyktan

Nr 2 - 2019

årgång 61

Årets konfirmander: Alma Karlgren och Fanny Sigfridsson
Övriga deltagare: Mari Nurmi, Janette Lagerroos, Wiveca Eklund

HOUTSKÄR KAPELLFÖRSAMLINGS MEDARBETARE
ÖNSKAR DIG EN VÄLSIGNAD SOMMAR

Bussen kommer med fart , stannar upp och ut väller ungdomarna. Kas-sar, väskor och kappsäckar plockas ut ur bagageutrymmet. Det ligger spänning i luften. En veckas läger ligger framför oss och ingen vet riktigt hur det ska bli. Ledarna har förstås varit med förr och de vet planerna för lägret, men ändå är det spännande. Varje läger är ett nytt läger, med nya människor och nya konstellationer.

Så blir det info, vi installerar oss i rummen, klarar av första lektions-passet och delar de första måltiderna. Första natten var lite ovan, men snart faller vi alla in i rytmen och lägret börjar hitta sina former. Schemat med lektioner, måltider, fritid, lekar och annat roligt rullar på dag efter dag. Det är till och med roligare än någon vågat förvänta sig.

Visst är en del lektioner tunga, för det är mycket som ska läras på den här korta veckan. Andra pass blev det mest diskussion kring intressanta, svåra, krångliga och fina saker med tro och Bibel. Mellan varven var det lekar och simning och sista kvällen fick alla steka sin egen plätt i muurikka-pannan. Plötsligt sista kvällen inser vi att det växt fram en härlig lägergemenskap utan att vi riktigt ens märkt det. Sista dagen när vi skiljs åt känns det vemodigt. Är lägret faktiskt redan slut?

Då kanske man skulle vilja utbrista som Petrus på förklaringsberget; låt oss bygga hyddor och stanna kvar! Men nej, nu är lägret slut och det är dags att återvända till vardagen. Vi kramar om varandra och säger hej då innan vi skiljs åt. Fast riktigt slut är ju inte den här skribatiden ännu. Konfirmationen är den viktiga och festliga avslutningen. Det är festmässan i kyrkan där konfirmanderna får svara ja på frågan ”Vill ni med Guds hjälp visa denna tro i ert liv?”. De blir välsignade och får självständigt delta i nattvarden.

När konfirmationsfesten är över väntar vardagen. Det är i våra vanliga liv vi får fortsätta vandra på den kristna livsvägen som lägret lärt oss om. Fast det är inte alltid lätt att leva ett kristet liv i vardagen. Vi behöver alla stöd och gemenskap för att följa Jesus. Därför vill jag vädja till familjerna, släkten, vännerna, församlingsborna, ta emot konfirmanderna och ta dem med på vandringen.

Stöd dem när de behöver stöd, uppmuntra när det behövs uppmuntran och fram för allt, var goda förebilder för de unga. Tillsammans är vi så mycket starkare än var och en för sig.

Det här gäller ju oss alla, inte bara de nykonfirmerade. Vi behöver alla varandras stöd och förbön. Det finns dagar då vi tvivlar på Gud och på oss själva. Det finns dagar då allt känns bakvänt och ensamheten olidlig. Då behöver vi varandra. Men det finns också dagar då vi sjunger av glädje och prisar Gud för hans godhet. Också då behöver vi varandra, för att kunna dela vår glädje. I församlingen bär vi varandra i förbön i med- och motgångar. Vi ber också för alla dem som sällan söker sig till kyrkan, den vetskapen vill jag att du ska ha. Du är buren av förbön.

Den här sommaren har det kommit en nyhet till kyrkan. Det finns ett bord med små glasskålar innehållande olikfärgade stenar. De kallas förbönsstenar. När man besöker kyrkan kan man stanna till vid bordet och be med hjälp av stenarna och sedan lägga dem i den stora skålen. Det finns en vägledning vad stenarna symboliserar på bordet. Du kan alltså gå in när som helst under veckan och be med hjälp av stenarna. Varje söndag ber församlingen i gudstjänsten för alla de böner som betts under veckan och som stenarna i den stora skålen vittnar om.

Den kristna kyrkans gemenskap går över alla gränser och genom tid och rum. Att be tillsammans är att dela den kristna gemenskapen. Därför ber jag att den här sommaren ska bli en välsignad tid för oss alla och vår församling. Jag ber att sommaren ska bli just så som är bäst för dig och mig. Vila för den som behöver vila, arbete för den som behöver arbete. Jag ber att den heliga Anden ska blåsa in liv och glädje i våra liv. Amen.

Foto: Pixabay

FÖRSAMLINGS INFORMATION

Pastorskansliet

tel. 040 312 4450

är öppet varje tisdag 9–12 och andra tider enligt överenskommelse.

Diakonimottagningen är öppen enligt överenskommelse.

Man behöver inte känna sig bunden av de tider som kansliet är öppet.

Kom och ryck i dörren eller tryck på ringklockan! Är personalen på

plats hjälper vi gärna med vad vi kan och skulle tillfället råka vara väl-

digt opassligt kan vi komma överens om en annan tid när vi träffas

istället.

Pastorskansliet är stängt under augusti på grund av tf. kaplanens semester. I stället betjänar kansliet i Pargas på Kyrkoeshplanaden 3, 21600 Pargas. Öppet: måndag–fredag kl. 9.00–12.30.

Telefon 040 312 4410, e-post vastabolands.forsamling@evl.fi

Ämbetsbetyg beställs alltid från Pargas eller via nätet på adressen:

<https://blanketter.kyrkan.fi/vastabolands-forsamling/ambetsbevis>

Det är tryggt och enkelt att använda blanketten på nätet.

ANSTÄLLDA

Tf. kaplan

Janette Lagerroos

040 312 4452

Kantor

Mikael Granlund

040 312 4444

Diakonissa

Wiveca Eklund

040 312 4455

Barn-och ungdomsarbetsledare

Mari Nurmi

040 312 4436

Församlingsmästare

Jami Helmiö

040 312 4458

Personlig e-post: fornamn.efternamn@evl.fi

PÅ NÄTET HITTAR DU OSS HÄR:

<https://www.vastabolandsforsamling.fi/houtskar-kapellforsamling>

Facebook: [@vasfor](https://www.facebook.com/@vasfor)

Instagram: [@vastabolandsforsamling](https://www.instagram.com/@vastabolandsforsamling)

FÖRSAMLINGS NYTT

FÖDELSEDAGAR

25.6	75år	Birger Ekblad. Björkö. Firar ej
29.6	60 år	Leif Biström. Näsby. Firar ej.
10.7	75 år	Göran Lans. Saverkeit. Bortrest.
23.8	60 år	Rune Henriksson. Näsby. Bortrest.
18.9	91 år	Seidi Mattsson. Fridhem (Björkö)

Församlingen uppvaktar alla församlingsmedlemmar som fyller 75, 80, 85, 90 och efter 90 varje år. Ibland har vi svårt att nå den som har födelsedag per telefon. Kontakta oss därför gärna för att komma överens hur vi kan komma ihåg dig.

Den som vill får sin födelsedag införd i tidningen. Om du inte är medlem i församlingen eller fyller något annat än de nämnda jämna åren kan du kontakta redaktionen eller ringa pastorskansliet på nummer 040 312 4450.

AVLIDNA

*Svea Anna-Lisa Henriksson, född den 15.3.1929
Avled den 21.10. 2019 i en ålder av 89 år*

*Ralf Leonard Karlsson, född den 21.9.1930
avled den 30.1. 2019 i en ålder av 88 år.*

*Gunborg Ingegärd Wennström, född 18.8.1924
avled den 30.3. 2019 i en ålder av 94 år.*

*Agnes Maria Lehtinen, född 22.10. 1927,
avled den 21.5. 2019 i en ålder av 91 år.*

*Bror Artur Borgar, född den 3.3.1918
avled den 22.5.2019 i en ålder av 101 år.*

KYRKBACKENS TOMTE MEDDELAR

Trots att våren var så torr har naturen nu exploderat i full grönska. Sommaren är här!

På kyrkogården betyder sommaren ett ständigt gräsklippande och trimmande kring gravstenarna. Av säkerhetsskäl är det ytterst viktigt att man inte förvarar något bakom gravstenarna. Till exempel är det svårt att upptäcka lyktor av glas bland växtligheten, så de riskerar söndras av gräsklipparen. Det kan resultera i glassplitter som flyger omkring och förorsakar fara. Därför ska utrymmet bakom och mellan gravstenarna hållas tomt.

Det finns också många gravstenar som står snett eller ligger. Sneda stenar kommer att märkas ut och farligt sneda stenar fälls försiktigt för att undvika farosituationer. Gravstenarna är de anhörigas egendom och det är på deras ansvar att stenarna står tryggt och stadigt. Församlingen rätar inte upp gravstenar, utan man kan själv räta upp gravstenen eller vid behov vända sig till en stenfirma för att få hjälp att räta upp stenen.

Tillsammans får vi ta hand om vår fina kyrkogård så att den fortsättningsvis är en trygg och vacker plats.

Glad sommar!

Jami

PRÄSTGÅRDENS TRÄDGÅRD

Den 24 april var det några ivriga talkodeltagare som röjde i prästgårdens trädgård och ner mot båthuset. Motorsågarna och röjsågen sjöng, högarna med riskor växte sig stora och på en dag hade utsikten förbättrats avsevärt. Plötsligt kunde man se från vägen att det finns ett båthus vid stranden!

Stort och innerligt tack till alla som deltog och gav av sin tid och sin ork för att försköna miljön mellan prästgården och kyrkan! Nu är det ett nöje att följa med vilka alla blommor som dyker upp kring prästgården.

Foto: Janette Lagerroos

MEDITATIONSSTIGEN

Miljön kring kyrkan och prästgården är unik och otroligt vacker. Stigen längs stranden bjuder på naturupplevelser man inte kunnat ana innan man vandrat där. Det här upptäckte Eva Williams under sin tid här som präst. Hon tänkte att här kunde man vandra och meditera. Hon prövade tanken med några utvalda och gav sedan idén vidare när hon flyttade bort.

Nu är tanken att den här meditationsstigen ska bli verklighet. En liten arbetsgrupp har vandrat, mediterat, funderat och planerat. Arbetsgruppen ska ge sitt utlåtande till kapellrådet som sedan tar beslut under hösten så att stigen förhoppningsvis kan förverkligas till nästa sommar. Tanken är att stigen börjar i kyrkan, tar sig ner längs stranden mot prästgården ungefär till klubbbrummet, vänder sen tillbaka längs vägar-na och slutar igen i kyrkan.

Stigen blir ett sätt att bjuda på den otroligt vackra del av skapelsen vi har hand om. Det är ett ovärderlig kulturlandskap vi får förvalta och bevara. Med varlig hand styr stigen var man får vandra och den kräver inga stora ingrepp på naturen. Det ska inte bli inte en motionsstig, utan en stig där man kan söka stillhet och närhet till naturen. Det kommer att placeras ut små sittplatser längs stigen så att man kan sitta ner och meditera.

Som hjälpmedel använder vi Frälsarkransens pärlor. Frälsarkransen är ett enkelt radband som fungerar som en sammanfattning av den kristna vägen. De olikfärgade pärlor får symbolisera livets olika skiftningar och fungerar som hjälp och vägledning för bön. Oberoende av om man är bekant med Frälsarkransen från tidigare eller inte, är det lätt att ta till sig pärlornas teman. Längs stigen kommer det att finnas information och stenar målade i samma färger som pärlorna i Frälsarkransen.

Stigen är inte ännu utmärkt, men känn dig fri att ta en promenad längs de stigar som redan finns bakom kyrkan vid stranden mot båthuset och prästgården. Kanske hittar du ett ställe där du vill stanna upp och bara njuta av närheten till vår Skapare?

MISSIONSBODEN

Nu är sommaren här, och Missionsboden har vaknat ur sin vinterdvala. Missionsbodens verksamhet har startat, och öppethållningstiderna är mellan klockan 13.00-15.00 på onsdagar och lördagar, förutom på midsommardagen då vi håller stängt. Vi håller öppet hela sommaren under juni, juli och augusti månad. Höstens öppethållningstider informerar vi om senare.

Missionsboden drivs främst med hjälp av frivilliga krafter. Om du känner att du skulle vilka göra en insats är du välkommen med. Man måste inte binda sig för långa tider utan vi är glada för varje insats som görs. Är du fritidsboende kan du till exempel delta i verksamheten bara under den tid du är i Houtskär.

Den som vill skänka kläder, skor, husgeråd eller leksaker för att stöda missionsarbetet, är välkomna att hämta dem under öppethållningstiden. Sakerna bör inte lämnas på utsidan vid dörren där de kan bli skadade på grund av regn. Samtidigt vill jag påminna om att vi tar emot endast hela och rena kläder som vi kan sälja.

Välkommen på besök och fynda bland de insamlade sakerna. Samtidigt understöder du det missionsarbete Finska Missionssällskapet gör bland de utsatta ute i världen där nöden är som störst. Finska Missionssällskapet firar i år sitt 160-årsjubileum!

Alla foton: Janette Lagerroos

Jag vill samtidigt tacka alla som bidrog till att vi hade möjlighet att tillsammans med frivilliga i Missionsboden ordna en Gemensamt Ansvar lunch på Palmsöndagen i april.

Ett stort tack till Heimon Kala som skänkte oss laxen till laxsoppan och till potatisodlarna som donerade potatisen. Tack också till alla dem som skänkte lotterivinster till vårt lotteri, samt till dem som kom för att äta lunch för att stöda Gemensamt Ansvar kampanjen.

Lunchen och lotteriet inbringade tillsammans 520 euro och 65 cent som vi kunde skicka till Kyrkans Utlandshjälp. Kampanjen Gemensamt Ansvar stöder i år barn och unga, vilka annars inte skulle ha råd och möjlighet att gå i skola, både i hemlandet och utomlands.

Med önskan om en schön och avkopplande sommar,
Hälsningar Wiveca

Qwiss: Vad vet du om Johannes Döparen?

1. **Johannes Döparens födelsefest firas på midsommar för att:**
 - a) på midsommar brukar man "döpa" sig genom att simma mycket.
 - b) den är en urgammal hednisk fest som kristna övertog.
 - c) det är 6 månader före julen och Jesu födelse.
2. **Johannes Döparen sade:**
 - a) Han (Jesus) skall bli större och jag mindre.
 - b) Jag ska bli större och han (Jesus) ska bli mindre.
 - c) Jag ska döpa Jesus.
3. **Vi flaggar på Johannes Döparens dag för att:**
 - a) Johannes hade också en flagga med ett kors på.
 - b) Finlands flaggas dag sammanfaller med Johannes Döparens dag.
 - c) Johannes är Finlands skyddshelgon.
4. **Det berättas att Johannes hade en speciell kost. Han åt:**
 - a) bara vegansk mat, inga animaliska produkter alls.
 - b) vad som helst och i massor.
 - c) gräshoppor och honung.

Foto: Billie Karlgren

Redaktörerna Fanny och Alma har intervjuat och fotograferat några av lägerdeltagarna. De frågade vad som har varit roligast och tråkigast på lägret? Samt vad lägerdeltagarna till exempel har lärt sig under lägret.

Anni från Johannes församling och Elin från Petrus församling

Roligast?

Anni: Att leka tillsammans

Elin: Kvällsprogrammet

Tråkigast?

Anni: Kjells lektioner

Elin: Långa pauser utan nåt att göra

Lärt er?

Anni: Trosbekännelsen, Judas självmord

Elin: Fader Vår, Judas självmord

Foto: Fanny & Alma

Foto: Fanny & Alma

Conny och Vincent från Nagu kapellförsamling

Roligast?

Vincent: Missionärens besök

Conny: När missionären var på besök

Tråkigast?

Vincent: Många lektioner, att ropa

T-A-C-K tack tack

Conny: Kvällslekarna, allt högt ljud

Lärt er?

Vincent: Kristendomen är komplicerad

Conny: Samma som Vincent

Elenor och Linn från Nagu kapellförsamling

Roligast?

Elenor: Fritiden

Linn: Fritiden, när vi inte haft lektioner

Tråkigast?

Elenor: Lektioner där man bara skriver

Linn: Skriv-lektionerna blev långtråkiga

Lärt er?

Elenor: Att jag tycker om att sova

Linn: Gud är treenig

Foto: Fanny & Alma

FÖRSAMLINGENS UTFÄRD TILL INIÖ

På Kristi himmelfärdsdag begav vi oss av på utfärd. Här är nästan hela gänget när vi gav oss iväg från Näsby på förmiddagen. Två till plockade vi upp i Mossala och prästen står bakom kameran. Taxibåten heter Myrskylintu, men någon värre storm råkade vi inte ut för, som tur var. Tvärt om hade vi en riktigt gemytlig resa och somliga satt på övre däck och njöt av sol och hav. En dryg timme tog resan och på vägen kunde man roa sig med att peka ut bekanta ställen och eventuella sommarstugor man kände igen.

När vi kom fram gick kören till kyrkan för att bekanta sig med den fina akustiken i kyrkan och öva sina sånger. Resten av gänget gick till Jokka Torikkas lilla Blockmuseum som man också kunnat se i teveprogrammet Egenland.

Sen firade vi högmässa tillsammans med Iniöborna. Iniös tf. kaplan Jussi Meriluoto var liturg och Houtskärs tf. kaplan Janette Lagerroos var predikant och försångare. Kören bidrog med flera sånger och stödde förstäs psalmsången. Vi var hela 39 personer i kyrkan och gemenskapen var fin.

Efter högmässan var vi rejält hungriga så vi förflyttade oss till församlingshemmet där vi fick njuta av Lolas utsökta mat. Som du ser på bilden var vi ivriga att fylla våra tallrikar! Det bjöds på flera sorters mat så alla hittade något de tyckte om. Till efterrätt blev det kaffe och äppelkaka.

När vi hade ätit oss mätta var det dags för en förflyttning igen. Gästfria och hjälpsamma som Iniöborna är fick vi bilskjuts från församlingehemmet till serviceboendet Aftonro. Där väntade boare och besökare på oss för att få lyssna till kören och sjunga tillsammans med oss.

På vägen hem tog vi med två cykelturister som inte uppmärksammat att ringvägens förbindelse inledde sin verksamhet först följande dag. De var verklig tacksamma över skjutsen!

Så det var en mycket lyckad utfärd som gav mersmak.
Vart måne vi styr kosan nästa gång?

Till Er församlingsbor

Jag skriver till Er som intog en stor plats i mitt hjärta. Till er som så gärna får fylla mitt hjärta, mitt sinne och mitt minne med värme. I oktober månad, då jag ännu var i Houtskär och trodde att jag skulle stanna där ett bra tag, planterade jag vårlökar i blomlandet framför prästgårdens veranda. När jag stod där böjd och rumsterade om i jorden fick jag ett så starkt tilltal. ”Du kommer inte att se de här blommorna blomma”! Jag minns att det slog mig med sådan kraft att jag gick och satte mig på stolen, uppe på berget, med utsikt över viken. Varför skulle jag inte komma att få se de blommor jag just planterade? Samtidigt som jag kände på mig att det var ett fullt trosvisst tilltal. Vi vet vad som hände sedan, alldeles efter blev jag kallad till min nästa tjänst, där jag är nu.

Jag finns nu på Vrinnevisjukhuset i Norrköping. Vi är ett team på fyra personer, jag, en diakon, en kantor och en pastor. Vi finns här för både patienter, närstående och personal. Mest jobbar vi med direkta människomöten, med samtal när livet är som svårast, där döden ofta kommer emot. Vi jobbar med andakter och sångstunder ute på avdelningarna. Varje vecka håller vi mässa i stillhetens rum på sjukhuset. Då fylls det av både sångar, rullstolar och droppställningar tillsammans med patienter och gudstjänstvärdar. Ofta möter vi anhöriga som mist någon nära. Tillsammans med de närmaste hjälper vi till att ta avsked av den döde på bårhuset. Det är mäktiga och fina stunder. Stunder då man lär sig värdera livet. Här på sjukhuset förekommer det även vigslar och dop, men då står ofta ett livsavslut samtidigt och väntar, så det är glädje och sorg samtidigt. Samtidigt jobbar jag också med det traditionella församlingsarbetet, i Borgs församling dit min tjänst är knuten.

Där i de sju olika kyrkorna håller jag gudstjänster och förrättningar. Övervägande dop och begravningar. Förrättningar där mötet med människorna är så viktiga. Jag träffar dem oftast bara två gånger, i samtal före och vid förrättningen, sedan ses vi kanske inte igen. Det är en av sidorna med att jobba i en stor församling, i en stor stad. I Houtskär hann jag förrätta ett dop, här kan det bli tre stycken på en och samma lördag. Jag saknar konfirmandarbetet, och skickar mina tankar till årets konfirmander i Houtskär. Jag önskar er tjejer all lycka och hoppas konfirmationsdagen blir en fantastisk dag.

Hälsningar från Eva Williams

Just nu fylls min privata tid med flytt. Vi flyttar ut från Norrköping, till Söderköping och ut på landet. Till ett 110 år gammalt hus, med stor trädgård, ladugård och ett höns hus som hoppeligen får innevånare till hösten. I Houtskär fick Hans smaken på landsortslivet. Tänk att Ni kunde få en stockholmsfödd att inse att livet på landet är gott! Tack för det. Ute på landet kommer jag att kunna svepa den fantastiska yllefilten runt mig. Den som jag lämnade som trådar i väven vid vävstugan, men som vävdes klar och skickades till mig, ett jättestort tack till dig som gjorde det.

Jag tänker ofta på er i Houtskär. Funderar över; hur går det med meditations stigen och talkorna vid prästgården? Blev salens möblering bra, är det användbart för torsdagsträffarna och förbönsgruppen? Vem samlas mera där i salen? Vem sitter där i kyrkbänken när solen silar så vackert in genom fönstren? Och tar ni nu hand om den gråa kyrkrättan och hans matte? Men jag undrar också, blommor vårblommorna som jag planterade i landet framför verandan i prästgården?

Hälsningar från Eva Williams,
sjukhuspräst på Vrinnevisjukhuset

Foto: Janette Lagerroos

Visst blommor lökarna! Påskliorna har redan blommat ut, men Alliumen står nu stolt i rabatten framför verandan på prästgården.

Några reflektioner av en deltid Houtskärsbo

I min barndom i Pojo fanns det gullvivor på några få ställen. Man kunde cykla dit och beundra underverken.

När mina föräldrar Ragnhild och Runar Westerlund kom till Houtskär som prästfolk hade jag redan en egen familj, men jag var hemma-mamma och kunde ofta besöka dem. Det var början till min kärlek till Houtskär. När den första våren kom fick mor och far gå på upptäcktsfärd i trädgården för att se vad det eventuellt fanns i de igenvuxna rabatterna. Men i gräsmattorna fanns det gullvivor i massor. Stora.

Vi bodde sommartid i den gamla bagarstugan vid vägen. Den första sommaren kom vi med Östern och det var ju ganska speciellt. Men ett paradiset var det. För föräldrarna blev det säkert litet tröttsamt för förutom min familj var också min syster med en lika stor familj där. Det kryllade av små barnbarn.

Vi gick gärna i kyrkan när det var möjligt med de små. Och då klädde vi oss kyrk fina med vita virkade spetsvantar. Det är nästan ofattbart att tänka sig att jag har varit med om något sådant.

Foto: Janette Lagerroos

För föräldrarna var Houtskärsåren mycket lyckliga tills far så småningom märktes av den alzheimer, som ledde till en förtidspensionering. Här var en livligt deltagande församling och de kände sig välkomna. Skärgårdslivet passade dem väl och så fick de så gott stöd och goda vänner bl.a. på Folkhögskolan. Jag besökte dem ju då och då också under höst, vinter och vår. Vi sade många gånger till varandra att så här givande program eller fester som vi fick delta i får man bara göra i Houtskär.

När far och mor skulle lämna Houtskär ville min man Olof och jag så gärna fortsätta vårt fritidsboende i Houtskär. Vi fick hyra Benholm på Kivimolandets västra udde. Det blev ett nytt paradiset och där fanns mycket gullvivor. Under Benholms åren blev vi starkt knutna till några vänner i Kivimo. Den vänskapen har hållit.

Från Benholm kom vi med båt till kyrkan. Hembygdsfesten var också viktig. Men Benholm brann ner i ett åskväder och när vi började söka efter något annat skulle det ju ha varit praktiskt att söka sig närmare Åbo, men det var otänkbart. Vacker natur finns det annanstans, men våra vänner och andan i Houtskär var ju här.

Det blev Mossala och där har den växande och förgrenade familjen slagit rot. Så småningom skaffade vi bil och vid sidan av båten blev det lättare att ta del i allt flere aktiviteter, bl.a. körsång. Och också i Mossala finns det gullvivor.

Foto: Privat

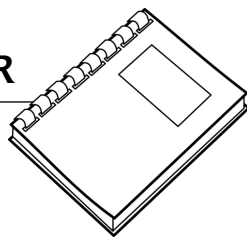
En kommentar...

av Janette Lagerroos

Det är inte så många år sedan jag insåg hur viktig kyrkan på ”sommарorten” kan vara för våra fritidsboende. Det kan hända att den kyrkan är den verkliga hemkyrkan i deras hjärtan. För somliga beror det på att det är släktens hemkyrka sedan flera generationer och nu har många av dem fått sin sista vila på kyrkogården. Även om släkten nu är spridd över hela världen är det här man träffas och upprätthåller familjetraditionerna. För andra har kärleken växt fram när man hittat sitt paradiset på jorden i skärgården, även om släkten finns någon annanstans. Relationen kanske är ny, men innerlig. Så även om man inte är medlem i församlingen på sommarorten enligt myndigheternas register kan församlingen vara den trygga familj där man känner sig hemma.

Och visst är alla välkomna i vår församlingssamfund! Här frågar vi inte efter hemort utan Gud och församlingen är glada för alla som vill vara med och dela gemenskapen i Kristus.

FÖRSAMLINGENS HÄNDELSEKALENDER

16.6	kl. 10	Högmässa, Borgås skribateam
22.6	kl. 11	Friluftsgudstjänst vid Prästgården (vid regn i kyrkan), Lagerroos
23.6	kl. 11	Högmässa med konfirmation, Lagerroos
30.6	klo 11	Ehtoollisjumalanpalvelus Lagerroos
6.7	kl. 18	Helgmålsbön vid klockstapeln, Lagerroos
7.7	kl. 13	Friluftsgudstjänst, Hönsnäs, Lagerroos (vid regn i kyrkan)
14.7	kl. 11	Högmässa, Clas Abrahamsson
24.7	kl. 16	"De komma från öst och väst" Möte i museistugan, Björkö
21.7	kl. 19	Kvällskyrka, Lagerroos
28.7	kl. 11	Spelmanshögmässa, Camilla Norkko
4.8	kl.11	Hela församlingens gemensamma gudstjänst i Nagu (kyrkskjuts, ordnas via kansliet i Pargas)
11.8		ingen gudstjänst
14.8	kl. 13.30	Onsdagsträffen, Fridhem
18.8	kl. 15	Högmässa, Jussi Meriluoto
25.8	kl. 15	Högmässa, Jussi Meriluoto
28.8	kl. 13.30	Onsdagsträffen, Fridhem
1.9	kl. 18	Kvällskyrka med Taizésånger
8.9	kl. 11	Högmässa, Kjell Granström
15.9		ingen gudstjänst
22.9	kl. 11	Högmässa med körbesök, Lagerroos
29.9	kl. 11	Ehtoollisjumalanpalvelus, Lagerroos
6.10	kl. 15	Skriftskolan börjar, föräldra- och konfirmandträff
	kl. 16	Lyktans Auktion
	Kl. 18	Kvällskyrka i församlingshemmet, Lagerroos

Missionsboden är öppen
onsdagar och lördagar kl. 13-15 fram till 31.8.

Följ med närmare annonsering i Prosterirutan. Vi förbehåller oss rätten till ändringar.

BROR ARTUR BORGAR

*3.3.1918 i Vasa †22.5.2019 i Åbo

Pappa Bror Borgar fick ett långt och innehållsrikt liv. Han föddes i Vasa där han också gick i skola i Vasa Lyceum. 1939 var det dags att åka ut till fronten där han fungerade som fältpäst. Till hans uppgifter under kriget hörde bl.a. att meddela anhöriga om när deras män eller söner stupat. I hans arkiv finns flera kopior på brev som han sänt.

Foto: Privat

Efter kriget studerade han teologi vid Teologiska Fakulteten vid Åbo Akademi. Under åren 1950-1954 var han skolungdomspräst i Borgå stift för att sedan i juni 1954 flytta till Houtskär och bli rektor för Houtskärs Kyrkliga Folkhögskola. Många är de elever som hållit kontakt med "rektorn" ända till i dag. Houtskär blev för honom och mamma Greta en tid rik på upplevelser, ansvar och uppdrag.

1950 inledde direktorn för Lärkkulla Stiftelse Harry Wenzel tillsammans med pappa sommarskriftskoleverksamheten i Finland i Karis. Sommaren 1955 hölls den första lägerskriftskolan i Houtskär. För många konfirmander blev pappa något av en "familjeprest", han döpte deras barn, vigde dem själva, jordfäste deras föräldrar och också dem själva någon gång.

1966 flyttade sedan familjen Borgar till Helsingfors där pappa blev direktor för Förbundet för svenskt församlingsarbete i Finland (Församlingsförbundet) som senare blev Stiftsrådet i Borgå stift. Han var då också ansvarig utgivare för Församlingsbladet, senare Kyrkpressen.

Efter flytten till Helsingfors 1966 byggde de sin sommarstuga på Västerudda i Kittuis, deras sommarparadis, där de tillbringade alla somrar t.o.m. 2006.

Efter pensioneringen blev Åbo deras hemvist. Ett aktivt församlingsarbete, veteranverksamhet mm präglade deras vardag.

Vår pappa Bror var en aktiv, positiv och ljus person och vi, hans tre barn med hela vår storfamilj är oändligt tacksam över allt vad vi fått genom honom och saknar honom oerhört mycket.

Carita Isaksson, Leif Borgar och Ann Laurén

Kom, heliga Ande,
med din stormvind.
Överraska oss i vårt trygga och invanda liv.
Kom, heliga Ande,
med din kärleksbris.
Blås bort orons och misstrons tankar.
Kom, heliga Ande,
med din energi.
Väck i oss en hunger
efter sanning och rättfärdighet.
I Jesu Kristi namn.

Bön på pingstdagen, hämtad ur evangelieboken, sid 254

Qwissets rätta svar: 1 = c, 2 = a, 3 = b, 4 = c

FÖRSAMLINGSLYKTAN

Tidningen Församlingslyktan ges ut av Houtskär kapellförsamling och kommer ut med fyra nummer per år.

Församlingslyktan distribueras gratis till alla hem i Houtskär och kan även prenumereras till andra orter. Kostnaden för årsprenumerationen är 15 euro. Lösnummer kostar 2 €.

Material till nästa nummer inlämnas senast 9.9.2019.

Chefredaktör och ansvarig utgivare:

t.f. kaplan Janette Lagerroos, tel. 040 312 4452, janette.lagerroos@evl.fi.

Redaktionsmedlemmar:

Tora Gunnars, Annika Brunnsberg, Ulla-Mattsson-Wiklén och Edeveig Skaag.

Prenumerationer och adressförändringar:

040 312 4452 / houtskar.forsamling@evl.fi

Tryck:

Houtskärs kapellförsamling, upplaga 380 exemplar

Pärmbild:

Jami Helmiö